

Klokslag half 5 naar huis

Woensdagmiddag klokslag half 5. Ik raak in gesprek met mijn buurman in tweedelig pak in de intercity richting Den Haag. Wij hebben beiden een plekje weten te bemachtigen, maar dat geldt helaas niet voor verschillende medepassagiers die als sardientjes in blik in het gangpad de reis ondergaan. Ik ben enkele stukken van mijn werk van een gemeente aan het doornemen en ik zie dat mijn buurman van middelbare leeftijd zich met dezelfde activiteit bezighoudt. We raken aan de praat door de drukke situatie om ons heen. Mijn buurman komt spoedig met een verklaring aanzetten voor de drukte op dit tijdstip van de dag: "Al die ambtenaren gaan altijd klokslag half 5 naar huis". Ik hoor het aan en betrap mezelf er op dat ik dit keer geen moeite doe om dit hardnekkige, regelmatige terugkerende vooroordeel over ambtenaren te weerleggen. Maar welk imago willen we als ambtenaren eigenlijk hebben? En nog belangrijker: hoe kunnen we ervoor zorgen dat we van dit stoffige imago afkomen?

De afgelopen tijd is er vanuit diverse hoeken steeds meer oog voor de veranderende rol tussen samenleving en overheid. Termen als 'participatiesamenleving', 'loslaten', 'zelfsturing' en 'doe-democratie' vliegen je om de oren. Hoe pak je daar als 'nieuwe ambtenaar' elementen uit die je in je werk concreet kunt toepassen? Als ik kijk naar mijn praktijk, dan haal hier twee dingen uit.

- Allereerst; maak je rol als ambtenaar niet te groot. Als je als overheidsinstelling onderdeel wilt uitmaken van netwerken, is het niet logisch dat je als overheid opstelt als het centraal sturend orgaan. Door als gelijkwaardige partner je te positioneren, zorg je ervoor dat andere shareholders ruimte krijgen om hun eigen rol en verantwoordelijkheid te nemen.
- Durf je als ambtenaar kwetsbaar op te stellen. In een samenleving die constant verandert, ben je als ambtenaar niet meer de persoon die alle kennis in pacht heeft; integendeel! Door daar eerlijk in te zijn en bijvoorbeeld ook aan te geven dat je veel zaken niet in de hand hebt: van Wet Werken naar Vermogen naar Participatiewet naar... creëer je goodwill en vertrouwen: dat wat je juist nodig hebt als nieuwe ambtenaar.

Terugkomend op de vraag hoe we als ambtenaren van ons stoffige imago afkomen; stap 1 is realiseer ik mij nog meer na het schrijven van deze blog: vertel aan je omgeving waar je je mee bezighoudt. Hoe je verbindingen legt... relaties aangaat.. in contact bent met burgers, shareholders en wie dan ook in de samenleving! De volgende keer als ik in gesprek raak met mijn buurman- of vrouw over het fenomeen 'ambtenaar' zal ik mijn leven beteren.

Simone Schuts
VNG Trainee